

Мадрасъ и Бомбай), па дори и и въ Хонгъ-Конгъ и Батавия. Тая търговия се е распространила и въ Европа (Норвегия, Швеция, Русия); и прѣди нѣколко години сборътъ по стойностъ въ двата материка на търговията съ естественъ л. се е въскачвалъ на 40 или 50 милиона лева.

Нуждата да се доставя л. мѣстно, ако е възможно, накарала да търсятъ способъ за добиване искусственъ л. Въпросътъ за искусственъ л. отдавна занимавалъ изобрѣтателетъ, нъ е рѣшенъ напълно удовлетворително само прѣзъ послѣднитѣ 40 години. Неговата сждба е стояла въ тѣсна свръска съ развитието на механическата теория за топлината и на машиностроителната техника (особено парнитѣ машини и котли). На практика, главно се ползуватъ отъ слѣднитѣ явления, които се придружаватъ отъ спадане на температурата: растопяването на солитѣ, разширяването на въздуха и изпаряването на лѣтливитѣ мокроты; въ всички тия случаи се отнима топлината на тѣлото, що се изстудява. Има ледни машини, които могатъ да произвеждатъ по 10,000 и по-вече килогр. л. на день, и една такъва машина сега искарева голѣми количества л. близу подъ екватора въ Перу, дѣто напрѣдъ л. никога не се е виждалъ; па още искусственъ л. по прозрачността и чистотата си стои много по-високо отъ естествения, понеже се приготвя отъ стерелизувана и често дори отъ дистилирана вода. Фабричитѣ за искусственъ л. въ нашото врѣме станяхъ обикновени въ главнитѣ градове.

Лееръ, морск. Обтегнѣта връвъ въ полегато или хоризонтално положение.

Лежанъ (Гиломъ Lejean) Французски пжтешественикъ (1828 — 1876); съставилъ, по поржка на французското правителство, 20 обширни харти на Балкански полуостровъ. Въ Петермановскитѣ Mitteilungen Л. напечаталъ Ethnographie der europ. Türkei (1861, прѣводъ на руски, 1868). Въ 1860 Л. пжтувалъ по Бѣли Нилъ, съставилъ първата добра харта на Баръ-ель-Газалъ и издалъ Voyages aux deux Nils (1863-65). Въ 1862-63 билъ французски консулъ въ Абисиния, за която е написалъ: Théodore II, le nouvel empire d' Abyssinie et les intérêts français (1865). Въ 1865-67 извършилъ едно пжтуване по Мала Азия, Месопотамия и Индия до Кашмиръ. Виж. Cortamber, G. Lejean et ses voyages (1872).

Леже (Проф. Луи). Французски славистъ, единъ отъ малчината западно-европейски писатели, които сж се посветили на славистиката и пишжтъ за словѣнетѣ безъ прѣзета мисль; създателъ на курежъ на словѣнскитѣ езици (руски, словенски, сърбски и български) въ парижското Училище за Источнитѣ езици (1880); българофилъ, който е държалъ въ Франция, Белгия, Холандия бесѣди върху българетъ, па е и обнародвалъ *Непозната България* (1885), съчинение написано твърдѣ съчувствено за българския народъ и за неговото съединение въ 1885. Л., роденъ въ Тулуза въ 1843, откакъ свършилъ блестяво наукитѣ си въ лицей Louis-le-Grand, се заловилъ въ 1863 да изучи, подъ ржководството на Шодко, полския езикъ и литература. Приятелството на Иосифа Фрича, тогава изгоненъ, въ Парижъ, обърнжло вниманието му върху другъ сло-